

พระบรมราโชวาท^(๑)

พระราชทานแก่คณะนิติคมหาวิทยาลัยมหิดล^(๒) ในโอกาสเสด็จ ฯ ทรงดนตรีเป็นการส่วนพระองค์^(๒)

ณ สวนอัมพร พระราชวังดุสิต

วันเสาร์ ที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๑๓

การมาพบปะกันในวันนี้ก็นับว่าเป็นครั้งแรก ที่เป็นการครั้งแรกเพราะว่ามหาวิทยาลัยมหิดลมีมาเพียงปีกกว่าๆเท่านั้นเอง นับว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่เด็กที่สุด การที่เป็นมหาวิทยาลัยที่เด็กที่สุดนี้ก็เป็นสิ่งที่น่าสังเกต เพราะว่าการแพทย์ของเราในเมืองไทยนี้นับว่าได้เจริญก้าวหน้ามากเป็นเวลหลายสิบปีแล้ว และการศึกษาในด้านการแพทย์และวิชาใกล้เคียงก็ได้ทำมาเป็นปีกแผ่นมีระเบียบเรียบร้อยได้อย่างดีตลอดมา จนกระทั่งผู้ที่สำเร็จจากมหาวิทยาลัยก็นับว่าเป็นผู้ที่มีมาตรฐานสูง เปรียบเทียบกับมาตรฐานการศึกษาในนานาประเทศ การที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าการศึกษาได้จัดระเบียบไว้ดีมานานแล้ว และก็ที่ได้กล่าวถึงผู้ที่เป็นเจ้าของชื่อมหิดลว่า คือสมเด็จพระบรมราชชนกนั้น ก็เพราะท่านได้เป็นผู้ที่สนพระทัยและได้พยายามที่จะให้การศึกษาในด้านการแพทย์ก้าวหน้าทุกวิถีทาง จนกระทั่งได้รับพระนามว่าเป็นพระบิดาแห่งการแพทย์ในเมืองไทย มหาวิทยาลัยมหิดล และโดยเฉพาะผู้ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยนี้ ก็ถือว่าต่างเป็นลูกของท่าน กันนับว่าเรามีสิ่งที่ใกล้เคียงกัน เพราะว่าเป็นลูกของท่านเหมือนกัน (เสียงฮา) และนับได้ด้วยว่ามีพี่น้องจำนวนมากน่าชื่นใจ คนที่เป็นพี่น้องควรจะช่วยกันเสมอ มีความสามัคคีกันเพื่อที่จะให้วงศ์ตระกูลชื่อเสียงของตนดี สร้างสรรค์ให้ทำประโยชน์ให้ส่วนรวมมีความเจริญก้าวหน้า

มหาวิทยาลัยมหิดลนี้ก็ตามที่ถูกในรายการหรือรายงานมีตั้งหลายคณะ แล้วคณะต่างๆ ก็อยู่กระจัดกระจายไปหลายแห่ง มีทั้งอยู่ทางฝั่งธนบุรีและมีอยู่ทางฝั่งนี้ แต่ว่าก็เป็นคณะต่าง ๆ ที่อยู่มหาวิทยาลัยเดียวกัน มีพ่อเดียวกัน แม้ในวันนี้จะมาพบกันในแดนที่เป็น

(๑) เรียบเรียงขึ้นตามที่ได้บันทึกพระสุรเสียงไว้

(๒) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินพร้อมด้วยสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าอุบลรัตนราชกัญญา สมิเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าวิรัชทรงกรม และสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิรินธรเทพรัตนสุภา ไปทรงดนตรี ณ สวนอัมพร ตามคำอัญเชิญของอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล.

กลาง (เสียงซา) การที่มาพบกันเจรจากันในเกณฑ์เป็นกลางก็มีประโยชน์เหมือนกัน ทำให้ทุกคนรู้สึกว่าจะไม่เสียเปรียบไม่ได้เลย แต่ว่าตัวเอง ก็ไม่อยากจะพูดมาก เดี่ยวจะเป็นการหาเรื่อง (เสียงซา) เมื่อก็เห็นเดินเข้ามาเป็นระเบียบเรียบร้อยก็ชักหน้าใจ หน้าใจอย่างหนึ่ง แล้วก็พอใจอย่างหนึ่ง พอใจเล็กน้อยว่ามีระเบียบมาก แต่หน้าใจก็มากเหมือนกัน กลัวว่าวันนี้จะไม่ได้เล่นดนตรี (เสียงซา...ปรบมือ) เพราะที่มานี้ไม่ได้มาสำหรับพูด มาใกล้ใกล้หรือมาทักสินความ หรือมาทำอะไรก็ตาม ได้เชิญมาเล่นดนตรี แต่ตามที่ผู้แทนของท่านทั้งหลายได้กล่าว ไม่ได้กล่าวถึงมาเล่นดนตรีเลย (เสียงซา...ปรบมือ) จึงต้องผินใจ ต้องผินใจมาทำตามที่เขาขอ คือให้โอวาท (เสียงซา) แล้วก็ถ้าไม่ได้ขอให้เล่นดนตรีก็น่ากลัว ต้องให้โอวาทถึงคำ (เสียงซา.....ปรบมือ) อีกอย่างที่ชอบก็คือขอพร เรื่องพรนี้โดยมากตามที่เคยปฏิบัติมา ณ ที่อื่น เป็นรายการสุดท้าย ถ้าถึงให้พรก็หมายความว่า จะกลับบ้านกันได้ (เสียงซา) ความจริงต้องขอชี้แจงว่าการให้พรทำไมไปอยู่ข้างท้าย ก็เพราะว่าถ้าให้พรตั้งแต่ต้นแล้วฟังโอวาท ต่อไปอาจเบื่อครั่น แล้วพรนั้นก็สีกหรือไปหมด (เสียงซา) จึงว่าให้พร แล้วก็จบรายการ ตอนนี้ก็ขอให้โอวาทต่อไป (เสียงซา)

ความจริงก็ไม่ทราบว่าจะพูดทำอะไร (เสียงซา) เมื่อก็พูดถึงว่าจิตใจเล็กน้อยและหน้าใจมากก็เพราะเห็นว่า หนึ่ง ไม่ได้เล่นดนตรีแต่ตามที่เขาไม่ได้ขอมา แล้วก็อีกอย่างหนึ่ง การที่เข้ามาเป็นระเบียบนั้นก็สงสัยว่ามีการจัดการอย่างเข้มงวด แล้วก็ไม่ทราบว่าใครจัด ถ้าเป็นการบังคับให้เข้าแถวเดินเข้ามา ก็จะรู้สึกว่าจะไม่ค่อยแน่ใจว่าเชิญมาสังสรรค์ น่ากลัวว่าจะบังคับให้มาสังสรรค์กัน (เสียงซา) ก็รู้สึกว่าจะหน้าใจมากเหมือนกัน แต่ก็เข้าใจว่าไม่เป็นเช่นนั้น เพราะว่าตามหนังสือที่ขอเชิญมา ก็ขอเชิญมาเพื่อที่จะได้พบปะกันอย่างใกล้ชิด เมื่อมาเข้าแถวแล้วอยู่ห่างไกลก็รู้สึกว่าจะไม่ได้ใกล้ชิด แต่พอเมื่อมีการสั่งให้เข้ามาใกล้ชิด ก็เข้าใจ

ที่นี้จะพูดถึงชื่อมหาวิทยาลัยมหิดลว่าทำไมได้ชักชวน มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ได้ตั้งมาเป็นเวลาช้านานแล้วยังมีแต่ชื่อว่าแพทยศาสตร์ ขอให้ทราบว่าทางมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ทางท่านอธิการปัจจุบันนี้ ไม่ได้นิ่งนอนใจ เป็นเวลาหลายปีแล้วได้ไปเข้าพบที่สวนจิตร แล้วก็มาขอชื่อมหิดลสำหรับมหาวิทยาลัย ก็ยังไม่ได้ให้คำตอบ คงเข้าใจว่าจะไม่ให้ ก็น้อยใจมาก ต่อมาท่านก็ตามไปถึงหัวหิน ก็ต้องน้อยใจต่อไป กลับมาน้อยใจที่กรุงเทพ ที่สวนจิตรอีกที เพราะยังไม่ได้ฟังคำชี้แจงมากนัก คือคำชี้แจงก็มีว่า มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์นั้นสอนในแขนงแพทยศาสตร์เท่านั้นเอง และถึงจะสอนแขนงอื่นๆ ที่ใกล้

เคียงบ้าง ก็ยังไม่ได้สอนแขนงอื่น ๆ ที่จะทำให้ได้ชื่อว่าเป็นมหาวิทยาลัยได้ตามความหมายของฝรั่ง ก็เลยบอกว่าควรที่จะจัดการศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ท่านอธิการบดียังไม่พอใจแท้ ต่อมาก็มาอีก แต่ในคราวนี้บอกว่าจะตั้งคณะใหม่ ก็จะขอชื่อว่า คณะมหិតล คราวนี้ ก็เลยชักง (เสียงฮา) ชักงว่าทำไมท่านไม่ขอชื่อมหาวิทยาลัย กลับมาขอชื่อคณะ ก็เลยบอกว่าให้ไม่ได้ ก็น้อยใจต่อไปเป็นครั้งที่สี่เป็นอย่างน้อย เลยต้องชี้แจงว่า ถ้าจะตั้งชื่อมหาวิทยาลัยว่ามหิตล ชื่อของคณะซึ่งจะอยู่ในมหาวิทยาลัยก็ควรจะเป็นชื่ออื่น ทกลงท่านก็เห็นด้วย จึงได้ให้ชื่อคณะว่า “คณะรามธิบดี” ซึ่งดูก็ใกล้เคียงกัน หรรหาคี ต่อมาเมื่อตั้งคณะใหม่มีวิชาต่าง ๆ เพิ่มเติมและได้จัดระเบียบเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ที่จะเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยมหิตลเรียบร้อยแล้ว ท่านก็มาอีก เป็นครั้งที่เท่าไรก็จำไม่ได้ เพราะท่านมาเรื่อย (เสียงฮา) มาแล้วก็กลับไปน้อยใจทุกที แล้วก็เคยบ่นว่า เข้าเฝ้า ๆ ที่ไรท่านก็กริ้วทุกที คราวนี้มาเข้าเฝ้า ๆ อย่างใกล้ชิดอย่างนี้ก็ต้องกลับไปปรับทุกข์กับคุณหญิงแน่น (เสียงฮา) คือว่าอย่างไรเสียก็ต้องบอกว่ากริ้วอีกแล้ว ขอให้ทุกคนเป็นพยาน (เสียงฮา) ว่ากริ้วหรือไม่กริ้ว เพราะว่าคำว่ากริ้วนี้ก็กลายเป็นคำพูดที่ความหมายไม่ค่อยแน่นอนนัก ต้องถามผู้ที่เชี่ยวชาญภาษาศาสตร์ว่ากริ้วนี้จะแปลว่าอะไร แต่ว่าถ้าถือว่าอย่างนี้เป็นการกริ้ว ทุกคนที่อยู่ในที่นี้ก็ทราบความหมายของคำว่ากริ้ว คงตีความหมายได้แล้วก็คงไปหัวร่อกัน คราวหลังที่สุดที่มาก็เลยบอกว่า เอ้า ทกลงให้ชื่อว่ามหาวิทยาลัยมหิตล เพราะว่าเรียบร้อยแล้ว แล้วก็กฎหมายจะเข้าสภาแล้ว จะต้องกรอกชื่อว่าชื่อมหาวิทยาลัยอะไร ไม่อย่างนั้นก็จะไปมหาวิทยาลัยประชาสงเคราะห์ไป ก็เลยทกลงกรอกชื่อลงไปว่าเป็นมหาวิทยาลัยมหิตล ตอนนั้นเลยเกิดความรู้สึกอย่างเต็มที่ว่า มหาวิทยาลัยมหิตลนี้ก็เป็นพวกพี่น้องกันทั้งนั้น ก็หนักใจ ว่าถ้าการศึกษาแล้วก็การเป็นอยู่ไม่เรียบร้อย เป็นพี่น้องกันก็ควรจะช่วยกันจัดระเบียบให้ดี ก็ไม่ได้หมายความว่าจะต้องจัดเป็นแถวแล้วก็เดินให้ตรงไม่โย้ หรือสั่งให้ต้องทำอย่างนั้นอย่างนี้ พวกเราก็เป็นนักศึกษาต้องเดินตรงตามเส้น เช่นนั้นหามิได้ รู้สึกว่า การที่จัดระเบียบนั้นก็ต้องให้ทุกคนได้สามารถที่จะเรียน มีโอกาสที่จะเรียนตามความตั้งใจของแต่ละคนด้วยความเรียบร้อยพอควร เพราะว่าถ้าไม่มีความเรียบร้อย ไม่มีระเบียบ การศึกษาก็ไปไม่ได้ ถ้าแทนที่จะมุ่งหน้าเรียน ไปม้วนนี้ถึงการเดินหรือการวิ่งหรือการเดินขบวน มันก็ไม่ได้เรียน แต่ว่าการตั้งเป็นแถวที่แข็งแกร่งอย่างที่เข้ามาเมื่อ ก็เป็นทางหนึ่งที่จะทำให้การศึกษาไปไม่ค่อยเร็ว ดังที่ได้เห็นข้อพิสูจน์ว่าการเดินเข้ามาต้องใช้เวลา แทนที่จะพรวกเข้ามาซึ่งอาจใช้เวลาเพียง ๒ นาที กลับมาใช้เวลาถึง ๑๕ นาที

การที่เดินขบวนเดินเข้ามาเป็นแถวตรง แล้วก็มีการเรียบเรียงร้อยมากก็น่าดู แต่อาจน่าดูจนเกินไป เสียเวลา และดูเป็นหุ่นยนต์ไปหมด แต่ว่าการที่พรรคพวกเข้ามา ก็อาจประหยัดเวลา แต่ว่าดูไม่งาม ไม่เรียบร้อย แล้วก็อาจเกิดอันตรายขึ้นมาได้ ก็ว่าคงต้องเหยียบกัน แล้วก็พวกเราต่างก็ยังไม่จบ ก็ใครจะมาเยียวยาให้ ก็ต้องอาจารย์ อาจารย์ทั้งหลายที่นั่งอยู่ทั้งข้างหน้าข้างหลัง ก็จะต้องมาเยียวยากัน เสียเวลาที่จะมาฟังโอวาท ตกกลางรวมความ แล้วก็ต้องทำอะไรที่พอดี ๆ อย่าให้เกินไป อย่าให้กระต้างเกินไป อย่าให้แข็งเกินไป แต่ก็อย่าให้มันไหลเข้ามามากเกินไป อย่าให้มันหมกกระเบียบไป ที่พูดไปเท่านี้ไม่ทราบว่ามันเท่าไร ถ้านานเกินไปก็คงไม่ดีเหมือนเดิน เพราะว่ามันก็เมื่อย (เสียงฮา)

วันนี้ก็เกิดสับสนกันนิดหน่อย ตั้งแต่ตอนลงจากรถจนกระทั่งเดินมาถึงเวทีนี้ เดินขึ้นเวทีข้างบนนี้ แล้วก็ไปนั่ง เพราะว่าเคยนับจำนวน นับแล้วก็ได้จำนวนตามที่เคยมี ก็ที่เคยเห็นในระยะปัจจุบัน เวลาธรรมดาก็นับได้สี่เหมือนเดิม แต่ทำไมรูปร่างเปลี่ยนไป ต้องบอกว่าผู้ที่เดินอันดับตามธรรมดาเวลาเดินไปไหน อันดับหนึ่งก็ผู้พูด (เสียงฮา) วันนี้ยังคงเป็นแชมป์ (เสียงฮา...ปรบมือ) ยังเดินอันดับหนึ่ง แต่ว่าอันดับสอง ตามธรรมดาที่ไม่ใช่ผู้ที่เดินอันดับสองวันนี้ อันดับสองวันนี้มาแทน อันดับสองตามปกติมันอยู่บ้าน กอຍให้ท่านทั้งหลายเข้าแถวแล้วก็เข้าเรียนให้จบเพื่อที่จะไปรักษา เพราะว่ามีความร้าย อำ ไวรัส มาโจมตี ก็เลยต้องอยู่บ้าน ตามธรรมดาอันดับสามก็เป็นผู้ที่มาเป็นอันดับสี่ อันดับสี่ในวันนี้ก็มีการเปลี่ยนแปลงไปบ้านเหมือนกัน เพราะว่าอันดับสามก็เปลี่ยนรูปร่างมา แล้วก็มาเป็นการชั่วคราว หมายความว่าอันดับสองในวันนี้กับสามมาชั่วคราว ซึ่งก็นับว่าเป็นโอกาสไม่ปกติที่มีเช่นนี้ อันดับสองวันนี้กลับมาเยี่ยมพ่อแม่พี่น้องแล้วก็ประเทศไทยจากสหรัฐอเมริกา และก็จะกลับไปศึกษาต่อในเดือนกันยา หมายความว่าอยู่ที่นี่เป็นเวลาประมาณสองเดือน ส่วนอันดับสามนั้นก็กลับมาจากประเทศอังกฤษเมื่อเดือนกรกฎาคม ก็เดือนนี้เอง แล้วก็จะไม่กลับไปอังกฤษ แต่ว่าจะออกเดินทางไปไหนปลายเดือนสิงหาคมหรือต้นเดือนกันยาไปทิศตรงข้ามกับประเทศอังกฤษ ก็จะเดินทางไปประเทศออสเตรเลีย เพื่อที่จะไปเข้าเรียนต่อในโรงเรียนเตรียมทหาร และจะเข้าโรงเรียนทหารที่ออสเตรเลีย ซึ่งมีการเรียนที่ใกล้เคียงกับวิธีการของโรงเรียนนายร้อยในเมืองไทย และพยายามที่จะเรียนเพื่อจะได้วิชาขั้นสูงสุดในเวลาที่ควร จะไม่สั้นไม่ยาว ให้พอดี ถ้าสั้นเกินไปก็ไม่ดีเหมือนกัน ถ้ายาวเกินไปก็รู้สึกว่าจะแก่ก่อนจะเป็นนายพล (เสียงฮา) อันดับสี่วันนี้ตามธรรมดาปกติเคยมาอันดับที่สาม ก็เจริญขึ้นมามาก ก็คือเจริญทั้งในทางยาวและในทางกว้าง (เสียงฮา) คนนี้ต่อไป

จะศึกษาในประเทศไทย คนที่ติดตามปรกติที่ไม่ได้มาในวันนี้เพราะว่าคงโดนถ่ายทอดมาจากอันดับสองธรรมดา (เสียงฮา) หรือจะถ่ายทอดให้อันดับสองธรรมดาที่ไม่ทราบ ทกลงสองกับสี่ธรรมดาไม่ทราบว่าคนไหนเป็นคนให้ไวรัสกันและกัน หรือยังไม่ทราบ ตอนนี้ก็จบข่าวในประเทศ (เสียงฮา)

การดนตรีนี่จะเป็นธุรกิจของเรา การเล่นดนตรีรู้สึกว่างายเป็นอาชีพไปปีละหลายครั้ง แล้วก็พรคพวกข้างหลังเขาก็เตรียมดี ตามปรกติไม่เคยแถลงว่าดนตรีนี้เขาเล่นกันยังไง เพราะว่ารู้จักกันแล้ว แต่เมื่อต้องมาแถลงกับผู้ที่ยังไม่ทราบถึงอุปนิสัยของคนตรีวงนี้ ก็จะต้องบอกไว้ เพราะว่าต่อไปเมื่อเล่น ๆ ไป ฟังแล้วอาจเป็นลม แล้วก็ไม่ใช่ว่าวงดนตรีเป็นลม วงดนตรีไม่เคยเป็นลม วงดนตรีนี้ไม่เคยที่จะเลิกถ้าไม่ขอร้องให้เลิก (เสียงฮา...ปรบมือ) ก็ต้องให้ทราบว่าเคยมีชื่อเสียงมาก มีชื่อเสียงว่าจะขอเพลงอะไรก็ได้ทั้งนั้น เพลงใดที่เล่นได้ก็เล่นไป เพลงใดที่เล่นไม่ได้ก็เล่นไป (เสียงฮา) เราถือว่าถ้ามีคนฟัง เขาก็หุ้ (เสียงฮา) ถ้าไม่มีคนฟังเราก็ฟังกันเอง (...เสียงฮา) อันนี้แสดงให้เห็นถึงอุปนิสัยของกลุ่มชนที่เรียกว่าวงดนตรีที่อยู่ข้างหลัง ตรงคนที่อยู่ทางด้านข้างหลังทางนี้ไม่ใช่วงดนตรี เป็นผู้ฟัง ก็ถึงต้องมาบอกนิดหน่อยว่าวงดนตรีนี้มีสิ่งที่ประหลาดๆ บางทีฟังจะไม่รู้เรื่อง ถ้าฟังไม่รู้เรื่องขอกระซิบบอกว่า ไม่ต้องบอกว่ารู้เรื่อง เพราะว่าคนเราไม่รู้เรื่องอะไรบอกว่าไม่รู้เรื่องแล้วก็มักจะกลัวจะไม่แก้ แต่ว่าถ้าฟังไม่รู้เรื่องจริง ๆ ก็น่ากลัวเล่นไม่รู้เรื่องจริง ๆ เหมือนกัน ก็ต้องบอกให้ทราบ ถ้าไม่รู้เรื่องมาก ๆ จะเดินออกไปก็ได้ แล้วก็ถ้ารู้สึกว่ารู้อยู่ก็เดินกลับมา (เสียงปรบมือ) มีอีกข้อหนึ่ง ตามธรรมดาที่ก่อนข่าวเขาต้องเทียบนาฬิกา ที่นี้ก็จะต้องเทียบนาฬิกาเหมือนกัน เพราะว่าถ้าไม่เทียบนาฬิกาจะมีการสับสน แล้วถ้าสับสน ก็จะไม่ทราบว่า เป็นเวลาที่โมงกี่ยาม ก็ต้องบอกว่ นาฬิกาเป็นนาฬิกาที่ถือว่าถูกต้อง ได้เทียบเวลามาหลายวันแล้ว (เสียงฮา) ก็คงพอใช้ได้ เพราะว่าเทียบทางวิทยุของกรมประชาสัมพันธ์ เขาก็บอกเวลาหนึ่ง ของโทรทัศน์ช่องแต่ละช่องเขาก็บอกเวลาไม่เหมือนกัน ก็ประมาณเอาว่าเป็นเวลาที่ถูกต้อง เพราะว่าจำเป็นต้องอุปโลกนาฬิกานี้ ซึ่งจะไม่บอกยี่ห้อ เพราะว่าถ้าบอกยี่ห้อจะเป็นการโฆษณา นาฬิกานี้ไม่ได้ไปซื้อเขา เขาให้มา (เสียงฮา) เวลา ๑๗.๓๐ ไม่ใช่ ๑๗.๓๗ กับ ๕๐ วินาทีตามนาฬิกานี้ ก็อย่าไปตั้ง (เสียงฮา) ถ้าตั้งนาฬิกากับนาฬิกานี้ บางทีอาจมีหวังเข้าเรียนไม่ทัน (เสียงฮา) หรืออาจเดินทางไปเข้าเรียนแล้วก็ยังไม่ไครมาก็ที่เทียบเวลานี้เพราะมีกติกากว่า ถึงเวลาที่พอสมควรตามรายการที่ได้ส่งไป ก็จะเสด็จกลับตามอัยยาศัย อัยยาศัยนั้นนะ ถ้ากลับตามอัยยาศัย เคี้ยวกลับ (เสียงฮา) หรือถ้ากลับไปตามอัยยาศัย เคี้ยวมาก้างอยู่ที่นี้ก็ยุ่ง ถึงต้องมีข้อตกลงว่าต้องมีอัยยาศัยที่พอดีพองาม เมื่อไหร่

ก็แล้วแต่ที่จะตกลง แต่เวลาตามนาฬิกาไม่ใช่ว่าเวลาที่ช้าลงหรือเวลาที่วอชิงตัน เป็นเวลาในประเทศไทยที่ว่าไว้

อีกข้อต่อไปก็มีเรื่องของภารกิจโฆษก การตั้งโฆษกนั้นไม่เป็นไร พอเข้ามาก็มาเจอหน้าหมอฟันผู้เชี่ยวชาญในการถอน (เสียงฮา) เชี่ยวชาญจนได้ชื่อว่าเป็นหมอฟัน ผู้ที่พอมาพบกัน คำแรกก็บอกว่าแย่ ๆ ไม่ทราบว่าย่ะอะไร ก็สันนิษฐานว่าได้รับการแต่งตั้งอุปโลกจากใครก็ไม่ทราบ แต่ว่าได้รับอุปโลกขึ้นมาเป็นโฆษกสำหรับรายการนี้แน่ แล้วก็รายการต่อ ๆ ไปในพุงนี้ อ้า ไม่ใช่ ในปีต่อไป โฆษกรู้สึกว่ายากมากอยากจะมีเพื่อนอยากจะมีโฆษกอีกคน แต่เมื่อวันนี้เป็นครั้งแรก ก็อาจไม่ตั้งโฆษกอีกคน นี่ก็ต้องแล้วแต่มติมหาชน ถ้ามหาชนในที่นี้ ก็พวกพี่น้องทั้งหลายนี้แหละ จึงไม่บอกว่าจะมีการตั้งโฆษกอีกคนหรือไม่ ต่อไปนี้ต้องขอตามอีกอย่างหนึ่งจากทุกคนที่อยู่ที่นี่ว่าจะให้เล่นดนตรีหรือไม่ (เสียงปรบมือ) ตกลง ๆ ตกลงว่าอันนี้เป็นคำเชิญที่เขามาไม่ได้เชิญ

[ต่อจากนั้นเป็นการบรรเลงดนตรี เมื่อเสร็จการบรรเลงแล้ว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานพร]

มาบัดนี้ถึงรายการสุดท้ายตามข้อตกลงและที่ทั้งหมดได้ขอเอาไว้ คือขอพร พรนั้นก็ขอสำหรับการศึกษา ให้มีความสำเร็จเรียบร้อย แต่ก็ขอให้พรสำหรับทั้งหมด คือทั้งอาจารย์แล้วก็ทั้งนักศึกษาผู้ที่อยู่ปีต่าง ๆ ทุกปี ทุกคณะ พรที่จะให้ก็จะมีประโยชน์ได้แต่เฉพาะผู้ที่พยายามดี คือว่าทุกคนเราก็ต้องการความสำเร็จ ความก้าวหน้า และความเป็นมงคลทุกชนิด แต่ว่าถ้าเราไม่ได้ทำ หมายความว่าเราไม่ได้พยายามดีที่สุกด้วยความรอบคอบด้วยความขะมักเขม้น ด้วยความขยัน พรเท่าไร ๆ ก็จะเกิดเป็นผลสำเร็จไม่ได้ ก็ขอให้มีการกำลังที่จะรวบรวมจิตปฏิบัติงานของแต่ละคนด้วยความตั้งใจที่สุดเป็นพรอันแรก แล้วก็เมื่อได้รวบรวมกำลังทั้งหมดแล้ว สำหรับผู้ที่ศึกษา หมายถึงที่ได้เรียนได้พยายามท่องมาดีแล้วเข้าสอบ ก็ให้มีความสำเร็จ หมายความว่าให้มีความมั่นใจ เมื่อมีความมั่นใจแล้ว ก็เป็นพรอีกอย่างหนึ่ง พรอีกประการหนึ่งก็คือให้มีท่าทางองอาจ แน่ใจ ถ้ามีความแน่ใจตัวเอง ตัวเองก็สามารถรวบรวมความรู้ที่มีอยู่ในตัวมาตอบคำถามที่จะต้องตอบ อันนี้ก็อยู่ที่ตัวเราทั้งนั้น ก็ขอให้ทุกคนสามารถทำให้เกิดพรแก่ตัวเอง นี่เป็นพรที่ดี ส่วนสำหรับอาจารย์ทั้งหลายแต่ละคนก็มีการมีงานมีหน้าที่ของตน ๆ บริหารบ้าง สอนบ้าง และปฏิบัติบ้าง ก็ขอให้ทุกคนได้ผลสำเร็จตามที่ปรารถนา คือความก้าวหน้า ความที่เป็นคนที่ทำอะไรแล้วเป็นความดี เป็นที่ชื่นชมของตนเองและของญาติพี่น้องจนกระทั่งบ้านเมือง ประชาชนทั่วไปก็จะได้ยกย่องนับถือ เป็นความสุขของแต่ละคน เป็นความสุขของส่วนรวม.